

Apel: Mediji - otrov ili lijek?

Autor Administrator

...Mediji gaze ljudsko dostojanstvo, mediji su iznad društva mediji ne polažu nikomu račune osim profitu i nevidljivim centrima moći, mediji manipuliraju poluistinama, mediji potkopavao interes hrvatske države, mediji se služe s poluinformacijama i dezinformacijama...

http://mojsvijet.hr/images/docs/apel_u_svezi_medijs.rtf

Mediji gaze ljudsko dostojanstvo, mediji su iznad društva mediji ne polažu nikomu račune osim profitu i nevidljivim centrima moći, mediji manipuliraju poluistinama, mediji potkopavao interes hrvatske države, mediji se služe s poluinformacijama i dezinformacijama, mediji ne odgovaraju za napisanu riječ, mediji sustavno rade na devalvaciji vrijednosti Domovinskog rata, na kompromitaciji tradicionalnih nacionalnih vrijednosti – obitelji, države, Crkve, vjere....

Ovo je samo manji dio tvrdnji iz apela koji je pred nešto više od godine dana upućen javnosti i potписан od velikog broja hrvatskih uglednika. Kako se od tada u našem društvu malo toga promjenilo (osim garniture na vlasti), a pod pretpostavkom da ga mnogi kao ni mi nisu imali priliku ranije pročitati, ovdje donosimo cijeli tekst.

Uz prihvatanje ocjene stanja i podršku nastojanjima da se nešto poduzme kako bi se ono promjenilo, evo i kratkog osvrta s našem strane. Iako je apelom sve jasno istaknuto, nakon čitanja ostaje dojam nemoći i beznađa. Kao da su neke

mraèene sile ovladale svime, da se tu više ništa ne može promijeniti, da je sve konaèno, da smo bespomoæni. A, valjda, ipak, neæee biti tako. Zar nije bilo i gorih vremena, zar smo zaboravili na ono “svaka sila za vremena”, ili „nigdar ni bilo da nekak nije bilo“;

Mediji sami po sebi, kao sredstvo, mogu biti i dobri i loši, ovisno u èijim su rukama, tko njima upravlja; mogu biti i lijek i otrov. Nema nam druge nego ne odustajati od nastojanja da se ostvari kakva takva kontrola nad njima i od pouèavanja naroda da se zna èuvati od otrova, da ne konzumira otrov koji im se servira. Sada se èini nemoguæim, ali ne mora biti tako. Mogli bi se ugledati u druge, kao i mi male narode, npr. Židove, koji to znaju. Kojima se ni sluèajno ne može dogoditi da zanemare opæi i domoljubni princip ili interes za raèun pojedinaènog, grupnog, ili bilo kakvog drugog. Oni su ovladali lekcijom i uspjevaju opstati i razvijati se u savakom pogledu unatoè nepovoljnog okruženju.

Moramo imati više vjere u vlastite snage i više odvažnosti. Ako stoji teza da imamo posla s tako moæenim ne prijateljem koji rafinirano razara sve što nam je vrijedno i sveto, koji nas dijeli i svaða, polagano vodi u dužnièko ropstvo cijeli narod, onda nema drugoga izbora nego osmislieti isto takvu obranu, dovoljno sofisticiranu, dovoljno efikasnu, na svim razinama i svim frontovima. U našem narodu sigurno ima dovoljno potencijala za to. Ako smo bili u stanju pobijediti u ratu, onda moramo nauèiti kako živjeti kao èasni i slobodni ljudi u miru.

Kako to ostvariti i tko bi se s time trebao nositi – pitanja su za sve one koji misle da znaju i mogu, bez obzira gdje su, u domovini ili izvan nje - u dijaspori. Zasigurno ih ima dosta i među potpisnicima apela.

Ur.